



Edebiyat Defteri

Mehmet Nurettin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
15 Şubat 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Bir Şair Öldüğünde

"Sezai Karakoç'un ardından"

Bir şair öldüğünde ben
Kanlı düşlerin arefesinde
Küllerimden yeniden doğar gibi
Yanarım bir Budist ateşte
Acıların kuşattığı zihnimde
Cam kırığı kelimeler
Ve gurbet hikâyelerinde
Kaldırımlarda yağmuru
Doruklarda rüzgârı özlerim
Yılkı atları süzülür yaylarımdan
Buğday tarlalarından esen serinlik
Yüzümde yalnızlığın çizgisi
Göğsümde bıçak izi...
Bir kez daha reddederim
Sahipsiz bir esaretle ölmeyi
Ölüm ki gözlerimde bir mum ışığı
Perdeleri indirilmiş karanlık
Çorak toprakların çatlamış damarı
Su sesi gecenin uğultusu...
Burçlarımda bir kanlı çarpışma
Yüzümde yaz yağmuru
Feryat figan bir veda
Sarhoş naraları bölüyor mutluluğumu
Kan sızıyor gri bakışlarıma
Gül kokusu sarmaşıklar
Solgun renkleri ile açılıyor
Kapanıyor ışksız zindanlara günahlar
Bir şair öldüğünde ben...
Çığığımı alevlerin üstüne
Hasretimi taşlara kazırım
Kapanırım karanlık bir güne
Ellerimde güllerden bir ateş
Sırtımda bir Brütüs
Bir şair öldüğünde ben...

Mehmet Nurettin Üstün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570091/bir-sair-oldugunde.html>

Küsüp Gittiğinde

Sen gidince sessizliğin korkusu vurur beni
Duvarlarda karanlık ve solgun tablolar
Yaşanmamış mutluluklar kemirir de beynimi
Düşlerimde kaybolur siyah beyaz anılar
Zannetme çaresizim güçsüzüm bu şehirde
Gözlerin sinsî sinsî giriyor gözlerime
Sana seni anlatmak çaresiz bir uğraştır
İkimizi ayıran bu ölümcül yaradır
Söyle aşk pazarında ayrılık satılır mı
Söyle bu yalnız şair bir köle yapılır mı
Bu gönlüme kurduğun tuzaklar neyin nesi
Ayrılığın alev gibi yakarken bedenimi
Bu evin duvarları,ışsız avizeler
Neden dönüp duruyor tavanda pencereler
Isıtmıyor örtüler titreyen bedenimi
Kime anlatırım ben, şimdi küsüp gittiğini.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570098/kusup-gittiginde.html>

Gerçek aşk üstüne

Biliyorum gülümünde bir insan olduğunu
Bülbül gibi konuşup, gül gibi sustuğunu
Üzülüp ağladığında çiban çıkar sırtımda
Kurtlar çakallar girer kanlı rüyalarım
Bir hüzün bulutu kuşatır bedenimi
Ne gündüzü bilirim, ne karanlık geceyi
Çocukluğum, gençliğim bin acıyla boğulur
Gülüm bilmez acılar aşkın kılavuzudur
Ben de mecnun gibiyim gülüm bana perdedir
Gülüm değil aradığım gerçek aşk nerededir
Çöllere yabancıyım ben bir mecnun değilim
Gülümle avunacak sevinecek değilim
Bir sonsuzluk iklimi bir ebedi mutluluk
Konsun gönlümüze de hiç bitmesin bu dostluk.

Mehmet Nurettin Üstün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570188/gercek-ask-ustune.html>

Ayrılık

Senden ayrı gubetteki günlerde
Bir soğuk, bir karanlık zindanda gibiyim
İstanbul dağılıyor zihnimde perde perde
Şimdi yalnız ayrılığın sisleri içindeyim
Artık inancım kalmadı ne sevdaya, ne aşka
Bulur mu beni huzur, çaldığım her kapıda
Ben sevgini beklerken ayrılığa düşmüşüm
Ben böyle bir ızdırap ne duymuş, ne görmüşüm
Ne yağmurda ıslanıyor ne rüzgârda üşüyorum
Yanımda ol diyerek çok şey mi istiyorum
Bu dört duvar bu tavan beni sıkıyor anla
Bu aslanı bu kafese sığdıramazsın anla
Bu şairi bu küçük şehirler nasıl tutsun
Gelmezsen bu yalnızlık senin de dostun olsun.

Mehmet Nurettin ÜSTÜN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570226/ayrilik.html>

Bizim için " Türk Polis Teşkilatına"

Gün doğduğunda geceler bizim için
Ürperen bir ağıttır ıssız sokaklarda
Açıldıkça uzayan yolları ben bilirim
Yetişirken bir çaresiz çığlığa
Bir çocuğun elleri uzanır ellerime

Kış geceleri bizim için
Yakıcı bir soğuk değildir tenimizde
Bir bıçağın ucunda hatırlanan ölümü
Yaşamaktır kaygısız düşlerde
Çünkü ben...
Baharla gelen en taze umutları
Bir masum çocuğun gözlerinden bilirim

Sessiz geceler bizim için
Bir cinayet sabahının arifesinde
Bir izini bulmak için katilin
Anlamaktır duvarlarda son bakışı, son izi
Aynadaki ruj lekesi
Bir sigara izmariti
Unutulan bir eşya
Dinlemektir ürperen sessizliği
Çözmektir çözülemez denklemleri

Yağmurlu geceler bizim için
Sokak banklarının altında
Kimsesiz, yetim bir çocuğun sesidir
Bıçak gibi sessiz kınından sıyrılan
Sarsılmayan, yıkılmayan
Yeniden yemin olsun şu silaha diyerek
Koşmaktır yenilgisiz sefere
Şehadete susayan dudağında
Vurulmaktır kan kırmızı bayrağın rengine.

Mehmet Nurettin ÜSTÜN

(Polis Dergisi 115. inci sayısında yayınlanmıştır).

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570230/bizim-icin-turk-polis-teskilatina.html>

AHMET ŞAHAN 'A

"01.08.2024 günü Şehâdete eren kahraman arkadaşşıma."

Bir aşk mıydı gönlündeki yoksa bir ateş miydi
Karanlıklar titriyordu, yalnız ve sessizdim
Söğüt ağaçlarında bir yaz serinliği
Bu perşembe sabahı ben kendimde değildim
Şairleri bir suskunluk tutmuştu
Hava sessiz ve puslu...
Hani ardın sıra dualar vardı
Vatan toprağında sonsuzluk uykusu
Şehâdetin parlayan ışığı yüzünde
Zaman bir acı çizgi atsa da içimize
Gölgesinde can vermeye susadığımız bayrak
Örtü olup sarılır, titreyen bedenimize
Bir kalleş kurşunun yaktığı ateşle
Eğilmez başın, bilirim zalime
Zehir kusan kanunsuzlar gezerken sokaklarda
Varlığın masumların sığındığı kaleydi
Bir hayat,bir ölümdü renkleri yanıp sönen
Anlatır,uyarırdın anneleri gençleri
Saatler,dakikalar,zaman sende kayıptı
Aydınlatırdı ışığın, karanlığın çağını
Her helal lokmada bin şükür ederdin
Evliyalar diyarı bu mübarek şehirde
Ne kaderi suçlamak,ne de pişmanlık vardı
Vurulurken al bayrağın rengine
Çaresiz her annenin çığılığı
Ürpertirdi yüreğini derinden
Zûlmetle beslenenler duymuşlardı namını
Sen kurtaralım derken gençleri bu illetten
Ne acı bir veda töreni yaptık sana
Canlandı hayalin,gözlerimde yeniden
Kardeşim, biz seni albayrağa sararken
Sen gittin sonsuzluk kervanının izinden.
Mehmet Nurettin ÜSTÜN.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570394/ahmet-sahan-a.html>

Maltepe'de Sahilde

Maltepe'de sahilde martılar hüznüydü
Ben değildim tek suçlusu anlamsız ayrılığın
Biliyorum benim gibi yaşasaydın anlardın
Her yağmur damlasıyla bir sabrı yüklenirdin
Tanklarla yürüseler ruhuna diklenirdin
Taşımazdın kucağında sahipsiz ölümleri
Bakmazdın aynalara böylesine kederli

Maltepe'de sahilde martılar hüznüydü
Sıradan bir manzaraydı adaların görüntüsü
Gül satan çocuklar kaçüyordu yağmurdan
Düşmüştüm bir kere sevdaya ey! Nalân
Üstümdeki her damla kurşun gibi ağırdı
Oysa bedenim gençti en deli çağımdı
Ey! Gülşen gözlerine yıldızlar yağüyordu
Ay mı kararıyordu, bulut mu ağliyordu
Evet, fakirdim ama onurla yaşüyordum
Düşünsene sensizdim ne ağır yük taşıyordum.

Maltepe'de sahilde martılar hüznüydü
Hiç kendimi böylesine yalnız hissetmemiştim
Hiç sorguya çekmemiştim karmaşık ömrümü
Bir günlük huzur için bin yıl yürümüş gibi
Yangınların içinde sevda büyötmüş gibi
Dilim tutuk gözüm yaşlı ben de kapanıp Hira'ya
İnan dalmak istiyorum en sade uykuma
Yedi aziz tepenin üstünden uçarak
Ed dünya li kaun vel firak*

Mehmet Nurettin ÜSTÜN

*Dünya ayrılık ve kavuşmaktan ibarettir.
Arap Atasözü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570407/maltepe-de-sahilde.html>

GAZZE

Gazze aç tünellerini
Bir kan deryasının içinde
Suskun, sağır Dünya'ya
Demir dağlarını eritip de
Haykırsam ne çare
Hani sabır taşı olsan
Ölüm bebeklerin yüzünde
Bir cennet yeşili gibi açan
Elim kan, yüzüm kan, bulutlar kan

Gazze aç tünellerini
Tutamıyorum çığlığı
Unutamıyorum ölüm gecelerini
Keşke bir damla yağmur olsaydım
Süzülen rüzgârların ben olsaydım tepelerde
Ben mi seni yalnız bıraktım
Sen mi küstün bu ümmete
Sen bakma
Yüreğimde kilitlenen çaresizliğe
Bir isyan sessizliğinde
Dayanamam artık Gazze
Çığılıkları suskun
Gülümseyerek ölen
Gül açan yüzlerinde çocukların
Acı içindeyken, acıya düşen

Şeref yoksunu korkakların
Binlerce cehennem kapısı
İntikam ateşi olacaksın
Böyle bulutları sonsuz
Kanayan damarlarına
Dualarına...
Kan tufanlarına
Ant olsun yeşil sancaklarına
Sorma bana kendimde değilim
Kul bilmez mi içinden geçeni

Gazze aç tünellerini
Bomba sağanakları altında
Parçalansın şairlerin yüreği
Kaldırım taşları biliyor sabrımı
Kudüs'ten selam getiriyor güvercinler
Bir bıçak izi var göğsümde
Bir hecin devenin üstünde
Karınca misali su taşıyorum sana
Kavuşmak için şu vefakâr toprağına
Kül rengi ufuklarına
Aç artık tünellerini
Surlar bizi bekliyor yıkılmak için
Çağların kapanma vaktidir
Mazlumların intikam saatidir
Şehadet bizimledir Ey! Gazze.

Mehmet Nurettin ÜSTÜN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570777/gazze.html>

Afrin Arslanları "Afrin'de Kahraman Mehmetçiğe"

Göğsümüzde şehâdetin parlayan nişânesi
Cennet gölgelerinde tekbir sesimizi duy!
Hani ezan sesleri yükselen minareler
Nerde mazlumun âhı, nerde mümin yiğitler
Bekle bizi ey! Afrin, bekle ey! Güzel şehir
Çakalları kan kokan leşinde boğacağız
Gözyaşı akıtmazın gülsün diye yetimler
Ay yıldızlı bayrağı burcuna asacağız
Korkaklara mezar yeri olurken tüneller
Cesaret ve inancın abidesi olduk biz
Çekilsin ufuklarından ölüm kokan geceler
Sana bahar kokulu müjdelerle geldik biz
Toprağına fidan gibi düşerken gülümseyen
Ay yüzlü şehitlerle barış için geldik biz
Mayınlardan bombalardan tuzaklardan aşarak
Sana koştuk ey! Afrin, zalimleri kovarak
Her karanlık gecenin bir sabahı olur da
Bozulmaz mı katilin, teröristin tuzağı
Selam olsun gül yüzlü masum çocuklarına
Senin için can veren fethin aslanlarına
Bir ışıktır Anadolu ata yurdum toprağım
Nice sessiz yığınların çığlığıdır varlığım
Bayrak tutan ellerim, korku bilmez yüreğim
Aç bize kucağını yasını tutmayalım
İşte yetiştik bekle... Bekle bizi ey! Afrin.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571981/afrin-arslanlari-afrin-de-kahraman-mehmetcige.html>

İSTANBUL

İstanbul seni saran gül ordusu içinde
Ne büyük rütbeydi bir köle olmak bile
Kim bilir ne kadar huzurluydu genç Fatih
Ne mübarek ne kutlu bir askerdi o Salih
Sana sevdalanmakta haklıymış şairlerin
Sen kalplere huzursun, mutluluksun, neşesin
Artık karanlık çağları kapattık fethinle
Sonsuza dek bizim ol, mukaddes nurlu belde
Gece sende güzeldir, gündüz sende bir başka
Ay ışığı, yıldızlar, hayrandır toprağına
Ürpertirken ruhumuzu Dâvûd-i ezan sesi
Bizimle secdeye gider, fethin aziz şehitleri
Ey! İstanbul yaşamak, sende huzur bulmaktır
Seni sevmek bir sevda, seni sevmek bir aşktır
Sır dolu güzellikleri bağrında saklayansın
Enbiyalar, evliyalar, şühedalar durağısın
Topkapı, Sultan Ahmet, Ayasofya, saraylar
Hakikate açılan o muhteşem kapılar
Kararan kalplere ışıktır Eyüp Sultan
Duamız seninledir, ey kabr-i gülistan
Gönlümüzde bir huzur, bir neşe olsun diye
Yürüyoruz Çamlıca'da, Emirgan'da, Bebek'te
Eminönü nağmelerle bir rüya oluyor
Ay ışığı ve mehtap sende tutku oluyor
Topkapı'da kılıçlar, kargılar, naralarla
Fatih beyazlar içinde duruyor karşımızda
Çekiyor surlara sancağı Ulubatlı
Yıkılıyor Bizans'ın kibirli saltanatı
Seni övmek biliyorum haddimize değildir
Kelimeler yetersiz, kalemler çaresizdir
Yaradan'ın kudretine en güzel delil sensin
Sanki cennet bahçeleri içinde bir bahçesin
Sana aziz bir tepeden seslenen şairin
Hâlâ kalbinde yaşayan vefalı sevgilisin
Bırak da çağlasın sende duygularımız
Şenlensin evlerimiz, yollarımız, yuvamız
Yasını tutmasın ölümlü hiçbir fâni
Seyretsin insanlık destansı çehreni
Asya'nın Avrupa'ya uzattığı dost eli ol
Barışın, kardeşliğin, hoşgörünün şehri ol
Ne mutlu ki bizlere seninle yaşıyoruz
Ne mutlu sonsuzluğa sende kavuşuyoruz.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572151/istanbul.html>

Özel Harekat Marşı

Kan akan karanlık gecenin sonunda
Yıldırımlar çakarken, fırtınayla geldik biz
Ölüm kokan, barut kokan, sislerin ardında
Dinsin diye gözyaşları, yetiştik Türkiye'm biz.

Gül yüzlü çocukların göğsündeki kurşunlar
Annelerin kan çökmüş gözlerinde acılar
Bu yemyeşil dağlara mayın eken mankurtlar
Dağılacak tuzağınız geldi Özel Harekâtçılar.

Bu mübarek topraklara, barış pınarlarıyla
Yürüyoruz gece gündüz şehitler ordusuyla
Şarapnel parçaları, kurşun yaralarıyla
Yılmadan, usanmadan milletin duasıyla.

Yıkarsız barikatları, engelleri aşarsız
Kan içen yarasaları tünellerde boğarsız
Evim köyüm yurdumsun, namusumsun ey! Vatan
Gölgende can vermektir şu gönlümüzde yatan

Ezeceğiz başını dağdaki yılanların
Bebek katillerinin, vatan düşmanlarının
Bu dağlara, taşlara yazılacak adımız
Korku bilmez yüreğimiz, Özel Harekâtçımız.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572410/ozel-harekat-marsi.html>

GÜL'E " Tanıştığımız Güne"

O karanlık yağmurlu günde seni görünce
Ordularım saraylara yürüyordu bozkırdan
Yaralı bir savaşçıydım ayağa kalkmam için
Destek almam lazımdı ceylan bakışlarından
Çünkü kalbimi yerinden sökmem gerekiyordu
Öfkeyi toprağa gömmem gerekiyordu
Zannetme sır dolu karanlıklar içinim
Yurdagül'üm sadece haksızlığadır kinim
Unutma her şairin bir yanı savaşçıdır
Unutma her şairin ruhu fırtınalıdır
Şunu bil ki bu şehri kolay kolay terk etmem
Şunu bil ki sevdiğimi yalnızlığa terk etmem
Eğer durursa yağmur sararırsa ekinler
Ellerimin kelepçesi tutarsa ellerinden
Nikotin gibi sızar nefesim nefesine
Sen de bir şair gibi düşünmeye başlarsın
Neden böyle pervasız seviyorum anlarsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572411/gul-e-tanistigimiz-gune.html>

GÜL'E " Saraydan Sürgüne"

Saraydan sürgüne giden yoksa sen miydin.
Çekik gözlüm kuzeyin dağlarında değildin
Zaman tünelinden mi düştün söyle bu çağa
Hangi gücü esir eden seni asri zindana
Savaş meydanlarında yenilgiler kaderdir
Seni yurdundan koparan zalim bile dertlidir
Nice yürekli yiğitler bu toprağın koynunda
Dalmıştır huzur dolu sonsuz bir uykuya
Kamalar senin için yeniden çekilsin mi?
Süslensin mi şehirler dağlardan su insanın mi?
Aşılmaz her dağın zirvesi çekicidir
Unutma her güzelin şöhreti geçicidir
Yüreğimde bir ok saplı doludizgin yoldayım
Güneş yeniden batmadan yanında olmalıyım
Kılavuzum yok önümde çöllere yabancıyım
Bir işaret, bir iz ver, sana doğru koşayım
Gözlerimi çevirdiğim her yerde bakışların
Yoksa gerçek nedeni sen misin savaşların
Çekik gözlüm bekliyor seni yurdunda herkes
Çekildi dağlara yeniden soylu çerkes
Kalmadı köylerin eski hüznü tadı
Şimdi herkes birbirine düşman gibi yabancı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572413/gul-e-saraydan-surgune.html>

GÜL'E " Nişan Törenimize "

O Temmuz sığağında o yakıcı güneşte
Ne güzel heyecandı o şirin evinizde
Ben takım elbiseli kravatlı sıkılgan
Sen kuğular gibiydin yıldız gibi ey! Canan
Şık tepsiler içinde yemekler sunulurken
Küçük sade bir şenliğı andırıyordu tören
O beyaz kurdeleler takılırken duayla
Giriyorduk el ele bambaşka bir dünyaya
Ey! Gülşen güllerle kuşatan gönlümü
Sensiz nasıl geçirdim bunca yıllık ömrümü
Törelere mi beni senden böyle uzak tutuyor
Bilmelisin hayalin gözlerimde tütüyor
Bir kum fırtınasıyla düşüyorum çöllere
Kin kusuyor silahlarım sensiz geçen günlere
Buluştun bu nişanla gönlümüz bir anda
Uzak tutma ellerini bu yorgun suskun canda
Kalplerimiz sevgi ile çarpsın istemez misin
Bu nişan vuslat ile bitsin istemez misin
Duymak istemez misin sana yazılanları
Silmek istemez misin maziden ağıtları
Hadi gel bekletme ruhumu zindanlarda
Boğulmasın gençliğimiz yalnızlığın girdabında
Şölen yapsın Adige'ler bizim için eğlensin
Senin olsun gülleri sevda bahçelerinin
Sözümüz çiğnenmesin muradımız tez olsun
Aydınlansın gönlümüz ruhumuz hep bir olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572417/gul-e-nisan-torenimize.html>

TİM 47

Vurulmuşum...
Bir mûbarek, bir kutlu günün arefesinde
Vurulmuşum...
Soğukta, yıldızsız bir gecede
Göğsümde, yüreğimde şarapnel parçaları
İnsanlığın yüz karası, imansızın bombası
Vurulmuşum...
Her bir parçam savrulmuş bir caddeye
Bir hainin, bir kallesin, bir kahpenin eliyle
Vurulmuşum...
Yaşım henüz bulmamışken otuzu
Pusu kurmuş kalleşler, görmüş yorgunluğumu
Anne neden kan sızıyor, ne oldu gözlerime
Bütün dünyam karardı, bütün dünyam kan içinde
Kavuşmuşum susadığım şehadete bu gece
Ey! Nebiler Nebisi şefaata et bizlere
Vurulmuşum...
Bu vatani toprağımı beklerken
Seni düşünürken anne, o kokunu özlerken
Vurulmuşum...
Üzülme, sonsuza yürümüşüm
Ruhumla seninleyim, bedenimde ölmüşüm
Vurulmuşum...
Bu millet, bu bayrağın uğrunda
Tıpkı atalarım gibi, korkusuz kahramanca
Kimin haddine düşmüş, göz dikmek vatanıma
Bir ölür bin diriliriz, anlasın bunu Dünya.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573024/tim-47.html>

ELENA

Siyahtı bozkırda bulutlar Elena
İçimin ırmakları akıyordu bu şehre
Ayaklarım bir bataklık içinde
Gözlerinde seziyordum bir kan sızıntısını
Düşlerim kim bilir nerede
Boynunda giyotin gibi bir tehdit
Hastane, hapisane, mezarlık
Gönlümün enkazında
Sisli ve ışıklı sahnelerin ardında
Narko damarlarında bir sinsî tuzak
Ter ve parfüm kokusu
Afyonlu bahar içkileri elinde
Ardında Kolombiya kravatlı adamlar

Kanıyordu içimde kimsesizlik Elena
Seni gettolarında arıyordum şehrin
Çan sesi kulaklarımda bir çınlama
Sirkeci-Karaköy hattında
Sinyal çeken*(1) tinerci çocuklarla
Hafızam, alınyazım, ilhamım
İslanmışım... Tenimde bir soğukluk
Masonik işaretler, kör bakışlar duvarlarda
Ve kapital bir cani belki de aradığım
Romantik haydutlar sokağında
Her köşe başında bir suçlu
Kime sorsam Omerta*(2)
Karartılmış izleri arıyorum
Kırmızı rujlu dudaklarında

Ellerin bir seri katilin elinde
Cinayet, soygun ve kibar gaddarlık
Esrar ambarı müzikli kulüplerde
Her bir diskotekte günah ve karanlık
Sen masum kurbanı bir figüran rolünde
Yer altı dünyasında korku mahzenlerinde
Bu içkili cellâtların önünde
Matta, Markos, Luka, Yuhanna *(3)
Her biri bir karanlık dehlizde
Aklım fikrim çölde fırtınada
Alıç ağaçlarında çizilirken kollarım
Ben ne arıyorum bu ıslak sokaklarda

Bir Latin mahallesinde gibisin
Sanki gülerken bile ağlıyorsun
Gecelerin kriminal kucağında
Bitmek bilmeyen bir panorama
Bir kurt sürüsünün içinde
Aristokrat bir hüzün yüzünde
Hani gözlerinde korkunun çelengi
Ah!... Elena Sibiryâ çiçeği
Ölüm ansızın ve sessizce gelir
Kuş uçmaz, kervan geçmez yerlerde
Saçların bir vaha serinliğinde

Çan kuleleri uzanırken simsiyah bulutlara
Kan kokuyor gökyüzü inan bana
Katedrallerin ölüm çığlıklarında
İnned din-i İndallahul İslam*(4)
Bilmiyorum sana nasıl anlatsam
Her gittiğin yerde bir Çernobil

Bu şehir, bu büyülü ışıklar
Seni sakın aldatmasın
Birbirine karışmış dostluklar, düşmanlıklar
Uygarlığın kriz noktalarında
Bir beyin fırtınasında çıldıran Teologlar

Bir yanımda mülteci yorgunluğum
Bir yanımda umursamaz kalabalıklar
Gittikçe artıyor suskunluğum
Barlar sokağı trans yığınlar
İkiz kuleler devriliyor üstüme
Kusuyor içini insan yutan tapınaklar
Kapanıyor üstüme bütün kapılar
Adımı ezberlemiş suçlular
Uyumak istiyorum dalıp karanlıklara
Bermuda üçgeni bu sokaklarda
Zemberekler boşanır ansızın
Tetik düşer bir kurşun sıyrır yüzümü
Bu şehir, bu şehvet çöplüğü
Sevda tüten evlere dalıp gider gözlerim
Üstümde gecenin buz gibi nefesi
Geçerim ürkek ürkek kaygı köprülerinden

Damarlarımda bir ölüm büyüsü
Önümde kabarık cinayet dosyaları
Entelektüel bir yıkım yaşadığım
Zorluklara aşına bedenimde sızılar
Peşimde köstebek gölgeleri
İçimde bir nehir sessizce akıyor
Önümde ucube heykellerden bir manzara
Nemrut dağı toz duman
Vurulmuşum hiç farkında olmadan

*Sinyal çekmek: (1)Argoda para istemek, dilenmek.

*Omerta: (2)Sicilya mafya dilinde suskun kalmak, konuşmamak kuralı

*Matta,Markos,Luka,Yuhanna(3) Dört İncil

*İnned Din-i İndallahul İslam (4)Allah katında din islamdır.(Âl-i İmrân suresi 19).

Mehmet Nurettin ÜSTÜN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573278/elena.html>

Yağmur

1

Bu gece geleceğim o ıslak koynuna
Ruhumu damla damla erit taş sokaklarda
Yalnızlık krizlerim üşüme nöbetlerim
Yağmur seni her güneşli günde bile özlerim
Boşalsın bu şehir kimse bizi görmesin
Yılanlar pusudaysa gözyaşımı sezmesin
Ey! Yağmur, ey! Aşkın, hayatın içeceği
Niçin bana söylemedin bu korkulu gerçeği
Masalların efsunlu düşlerini yitirdim
Bu karanlık sokaklarda çilemi takipteyim
Sevdalarım, ümitlerim, aşklarım hep sanadır
Bilirim her damlada bir merhamet saklıdır
Bir uyku ver gözlerime korkularımdan uzak
Aşkların devri bitti sevgiler bile tuzak
Sen olmasan bu kayalar erir miydi göğsümde
Gelir miydin korkusuzca bu devlerin cengine
Sevdaları seninle içiyorken bu toprak
Bir yük olurdu sırtımda sensizliğe alışmak
Yalnız sana anlattım en mahrem sırlarımı
Ateşle kanla yazdı kalem mısralarımı
Şimdi de sen anlat bana bütün sırlarını
Dokundur dudaklarıma, tuzlu dudaklarını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575147/yagmur.html>

Esmeralda

Eyüp'ten İsfahan'a uzanan tozlu yolda
Ellerinde güneş lekesi
Aklımda kum fırtınası
Siyah saçlarını dalgalandıran rüzgâr
Denizlere ilham veren serinlik
Tebriz'de bir gurbet akşamında
Sevdaları bilindik
Aşkları muamma
Nargile dumanında tütüyor hayalin
Bir şiir okusam diyorum
Binlerce ok yağmuru altında
Mecusi rahipleri şaşkın
Ne geziyorsun çıplak ayaklarla
Gecenin derin karanlığında
Esmeralda...

Kadıköy'den Üsküdar'a tıklım tıklım kafeler
Sigara dumanlarına küfürler karışıyor
Anlamadım kim ağlıyor, kim gülüyor
Kim kimin yasını tutuyor
Beş parasız kalmış bir şair
Sirtında taşıdığı kendi cesedi
Zihninde gecedен kalma bir rüya
Ve ayaklarında bir kan lekesi
Yakışmıyor kalem tutan eline
Soğuk ve simsiyah tabanca
Dudağında bir ıslık elleri cebinde
Dolaşiyor sahili bir uçtan bir uca
Esmeralda

Aksaray'dan Laleli'ye bu yokuş
Yaprakların rüzgârla dansı
Toprağın teninde ürperen bir kuş
Ben böyle havalarda özgürüm
Hüzünle seyrederken bu gri bulutları
Yürürken titreyen bir gölgenin ardında
Unutulmaz anıları düşünüp
Üşüyorum geceyi bekleyen sessizlikte
Çam kokusu, çığlık, sararan ayvalar
Bu sur dibinden denize doğru
Gemilerin rotasız yolculuğu
Gecelerim bir bıçağın ucunda rehindir
Sen varsın zihnimin bir köşesinde
Bir de yanan silüetin
Kavuşmak için şu vefakâr toprağa
Esmeralda

Rahipler Roma devrinden kalan
Bir kin kuyusunu eşiyor
Çantalarında kıyamet senaryosu
Unutuyorlar onca ayetin
Mucizevî hitabını
Unutuyorlar çağları değiştiren çağı
Kisra'nın sarayını
Ebrehe'nin ordusunu, Ebabil kuşlarını
Her trende bir umutsuz yolculuk
Ayrılık ölümle kavuşuyor
Sonsuzluk sönmeyen bir ışıkla
Esmeralda

İçimde geçmişin törpülenmiş acıları
Gayya kuyularına akıp gidiyor zaman
Ben yeni bir Malazgirt bekliyorum
Rahvan yürüyüşlü atlardan
Bu ifrit karanlığın içinde
Ey! Güz yaprağı gibi savrulan
Gözlerin siyahtan daha siyah
Bir müjde mi bekliyorsun sabırla
Kimdi seni bu ıssız çölde arayan seyyah
Hani Ferhat'ın Şirin için deldiği dağlar
Bir de saray yıkıntıları
Edoksia'dan kalan hatıralar
Slav kızın vedası gibi içli
Kan kokulu sensiz bütün şarkılar
Esmeralda...

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575154/esmeralda.html>

Sensiz Şehirde

Yalnızlık içimdeki bir kayadır erimeyen
Ey! Beni yokluğun girdabında büyüleyen
Ne yaman yük verdi sırtıma ulakların
Artık müptelasıyım efsunlu rüyaların
Gözlerime bir perde çekmiş gibi ötelere
Çelme takıyor bana görünmeyen cüceler
Bu kıvılcım bir renktir gözlerimi süsleyen
Bilge şairler gibi sessizliği dinleyen
Kim demiş umut yok masumun çığılığında
Anlamsız su aramak çölün ıssızlığında
Serapların uzansa sınırsızca önümde
Ey! Benim olan şehir, Ey! Benim olan ülke
Özgürlük denizine açtığım yelkenli
Dönmesin bir daha, dönmesin geri

Yalnızca senin yükün değildir sırtımdaki
Bitiremedim henüz bu kederli bekleyişi
Onun için ruhum seni asmaya karar vermiş
Varlığım bir hayalin ardında sürüklenmiş
Değişmişim sokakların beni tanımaz olmuş
Evlerin bir korkunç drama kurban olmuş
Çekilmiş göklerinden gülümseyen aydınlık
Tükenmiş denizleri, karada kalmış balık

Seni görünce dilim çözülüyor ağrıdan
Yasak meyvelerini alıyorum bağından
Ve kalmasın diyerek şiirde sözde yerde
Yaşıyorum karanlığı aydınlığın içinde
Çağlasın vadimizi şenlendiren ırmaklar
Açsın kapılarını sonsuzluğa saraylar
Hapsettim aşklarımı zindanına ey! Şehir
Bitsin artık tutsaklık yeter bize bu zehir
Bana göre değil şöhret, ekonomi, politika
Bir sokak bilirim ben, bir yağmur, bir de sevda...

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585522/sensiz-sehirde.html>

Aşk I

Gözlerin gül rengi ışıklar içinde
Sözlerin mest eder gönlümü viranede
Canıma can katar semaverin buharı
Ab-ı hayat gibidir cam bardaktaki çayı
Söyle ey! dost bugün bize bir müjde yok mudur
Aşıklar Kerem gibi bugün umutsuz mudur
Hani Nuh'un gemisini bulmaksa maksadın
Mecnun'un Leylasını aramaksa çöllerde
Aşk üstüne bir şiir yazılmıştır
Su üstüne bir imza atılmıştır
Yürümüşdür gemiler sonsuzluğa
Aşıkların ermiştir mûradına
Öyleyse ne arıyor bu canım ten kafesinde
Neden esir ruhumuz bu titreyen geceye
Yeter Dünya dönme artık saatler tükenmesin
Varlığın bu sonsuz lezzetle erisin
Korku bir zerre olsun düşsün ayaklarına
Kırılısın prangalar ışıksız zindanlarda
Acı yok, ağlamak yok,hüzünler kanatlıdır
Bize aşk ikliminde mevsimler ilkbahardır.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588403/ask-i.html>

Silviya

Seninle ilk karşılaşmamız
Çocuksu bir heyecan bırakmıştı göğsümde
İşte bunun içindir ki Silviya*
Seni seyretmek için geliyorum sahillere
Bilmiyorum en gizemli hangimiz

Bir yanda sürgün yemiş ruhumun sesini
Duyurmadan böylesine uzağa
Kovuldum sanki bütün zevklerden
Hasret kaldım o karlı ve sisli dağlara
Bu yüzden seninleyim belki bir yanımla

Ben hiç kendimi atmadım böylesine
Renklerin tuzağına
Gölgeler hançer gibi deldi de içimi
Anlatamadım hüznümü en güvendiğim dostta
Bunun için yapıyorum sahillerde resmini
Sensin artık benim için en vefalı sevgili

Yüreğim sen olmadan sığınır limanlara
Yağmalanır bu gönlüm yanar fırtınalarda
Kederli bir bekleyiş sarar her tarafımı
Kaçarım dağların sakın manzarasına

*İstanbul'un Silivri ilçesinin Bizans dönemindeki adı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589196/silviya.html>

Silviya II

Binlerce Titanik'le açılısam sana doğru
Bir buz dağıyla gömersin karanlığa yolumu
En iyisi bir adaya at beni tayfunlarla
Biraz yalnız kalayım sevda enkazlarıyla

Aldanma Silviya* vurgun yemiş yaşıma
Her güzel ihanete uğrarmış
Her yiğit yenilirmiş sonuna
Dert yükü bir trenin vagonuyum şimdi ben
Işığımı süzüyorum fırtınalı geceden
Bin bir başlı ejderhalar kesiyor yolumu
Yine de umutsuz değilim sevgiden

Ne denizlerin şarkı söylesin ardımdan
Ne de mum yaksın yaşlı kadınlar gölgede
Hasretimi tut ilk çağlardan
Süt ver yeni doğan bebelere
Ecelle pazarlık olur mu Silviya
Düşüğümü bil de gurbete söyleme

Sessizliğe uzandıkça her yanım
Bir gökdelen saplanır bağrına
Tutulur soluğu merkezinde dünyanın
Her kötülük sonunda yenilmeye mahkûmdur
Ne faydası olur ruhlara bombanın
Bilgiyle beslense insanlığın
Gezer miydi damarında zalimlik Silviya

* İstanbul'un Silivri İlçesinin Bizans dönemindeki adı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589270/silviya-ii.html>

Hüzün Pınarım

Hüzün pınarım, seni böyle yazıyorum
Kar taneleri, kelebek düşlerinde
Ayrılığın olmasaydı bu deniz ülkesinde
Ellerin yanmazdı böylesine, ellerimde
Kaldırım taşları biliyor sabrımı
Yağmur taneleri tenimi deliyor
Vakitlerden akşamdır biliyorum
Elime bir gül tutuşturan gece
Saçların dağılıp zihnimin köşesinde
Tan yeri ağarmış farkına varmadan
Solgun ve titrek dudaklarında

Kudüs'ten selam getiriyor güvercinler
Ben hecin bir devenin üstünde
Sen o mavi deniz ülkesinde
Bir derin hengâmenin içinde
Kaybolurum bu şehir tanımaz beni
Kasvetli tablolar, ten rengi ikonlar
Beynimde bir canavar sireni
Yat borusu, hasret dolu uykular
Damarlarım tıkanıyor sinsice
El ayak çekilmiş bir kış gecesinde

Kar yağar, yağmur yıkar kaldırımları
Kuşatılmışım Doğu Türkistan'da
Çin işkencesi kollarımda
Bedenimde bir Budist ateş
Yetişen yok çığığım
Gömülmüşüm sessiz sakin
Gazze gibi kendi ıssızlığıma

Geceler bu sahil kasabasında
Bir ıstırap trenidir gelir geçer üstümden
Gitarın tellerinde bir Firavun müziği
Baskındır ezan sesinden
Bir heykelin elleri uzanır denize
Teslim olmuş gibi çaresizliğine

Seni böyle yazıyorum hüzün pınarım
Unutulmuş aşkların hazin hikâyesinde
Çarmıha gerilen çağın acılarıyla
Bilmiyorum hangi kirli savaşın
Kaçıncı boyutunda
Siz söyleyin günahını saklayan
Bir tövbe-kâr misali
Hey taşları gül konarcasına üstümüze yağdıran
Taif 'de, Bedir 'de, Uhud 'da
Kimdi sanıyorsunuz masumları koruyan
Demek ki aşkın ve nefretin arasında
Hem yıldırım hem yağmur aslında
Ve köpekler uluyor...
Kar yağarken sokak lambalarının üstüne
Karanlıkta bir perde titriyor
Bir çığılık bir evin içinde
Kediler, köpekler, kurtlar, böcekler
Hepsinde ani bir titreme

Seni böyle yazıyorum hüzün pınarım
Işıksız sabahlara uyanıyorum yorgun
Laf anlatamıyorum şu şair gönlüme
Uğultulu bir kalabalık geçiyor gözlerimden
Alevli bir düşünce...
Katlime fermandır bakışların
Bir çığ düşmüş gibi üstüme.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1591449/huzun-pinarim.html>

Bir Şair Öldüğünde

“Sezai Karakoç’un ardından

Bir şair öldüğünde ben
Kanlı düşlerin arifesinde
Küllerimden yeniden doğar gibi
Yanarım bir Budist ateşte
Acıların kuşattığı zihnimde
Cam kırığı kelimeler
Ve gurbet hikâyelerinde
Kaldırımlarda yağmuru
Doruklarda rüzgârı özlerim
Yılkı atları süzülür yaylarımdan
Buğday tarlalarından esen serinlik
Yüzümde yalnızlığın çizgisi
Göğsümde bıçak izi
Bir kez daha reddederim
Sahipsiz bir esaretle ölmeyi
Ölüm ki gözlerimde bir mum ışığı
Perdeleri indirilmiş karanlık
Çorak toprakların çatlamış damarı
Su sesi, gecenin uğultusu...
Burçlarımda bir kanlı çarpışma
Yüzümde yaz yağmuru
Feryat figan bir veda
Sarhoş naraları bölüyor mutluluğumu
Kan sızıyor gri bakışlarıma
Gül kokusu sarmaşıklar
Solgun renkleriyle açılıyor
Kapanıyor ışksız zindanlara günahlar
Bir şair öldüğünde ben
Çığığımı alevlerin üstüne
Hasretimi taşlara kazırım
Kapanırım karanlık bir güne
Ellerimde güllerden bir ateş
Sırtımda bir Bürütüs
Bir şair öldüğünde ben...

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593433/bir-sair-oldugunde.html>

Şiddet gören kadına

Bugün konuk oldum dostum Fahri Erol'a
Neredesin Komiserim! Hep gözümüz yollarda
Yahu insan bir gelmez mi, bir selam vermez mi
Bir demli dost çayını içip sohbet etmez mi
Haklısınız inanın bende sizi özlemişim...
Lakin şu olaylar hep gelir ardım sıra
Unutmak istesem de unutamam hafızamda

Bugün yine bir kadın yüzü gözü morarmış
Zavallıyı kırk yaşında evli bir adam almış
Koparmış evinden, köyünden, yurdundan
İmam nikâhı yapmış, mahrum resmi nikâhtan
Adamın ilk karısı bıkmış bu utanmazdan
Çoluk çocuk eşyayı toplayıp gitmiş buradan
Bu kızcağız sahipsiz, kimsesiz, yetimmiş
Almış birkaç bileziğe, tutmuş eve getirmiş

Adam arsız, içip içip rezalet çıkarır da
Biçare zavallı birde can var canında
Evim, arım, namusum, deyip katlanır zillete
Hani birde içkili gelmiyor mu merkeze
Kızcağızı sahipsiz, savunmasız görüyor
Kız namusum erkeğim, kaderim benim diyor
Sanki katlanmak zorunda yıllarca bu zillete
Bir erkek sahip çıkmazsa çocuğuna eşine
Ne beklenir böylesi bir adamın elinden
Hayır gelir mi böyle çileli evlilikten

Adam birde pehlivan, denemek için gücünü
Bulmuş yetim kızcağızı, morartmış iki gözünü
Gel kardeşim inan bana devletimiz büyüktür
Biliyorum derdimiz dağlardan büyüktür
Bize inan, bize güven, asla çaresiz olma
Evlilik evet ama... Sevgi saygı olursa
Sende onurlu bir insan, onurlu bir kadınsın
Bilmelisin haklarını, sende okumalısın
Sen bizim içimizde kapanmayan yarasın
Sen bize emanetsin, sen bizim devamızsın
Senin için gece gündüz bu çalışma, bu uğraş
Ölmemelisin böyle, sende yaşamalısın

Bu hüznü halime dostlarımda üzüldü
Gece koyu karanlık bir havayla büzüldü
Biri gitti biri geldi demli demli çayların
Hiç farkına varmadık saatlerin zamanın
Dostlarım vakit geçti bana müsaade dedim
Hepsine hayırlı bir gece diledim
Ardım sıra dualar... İyi dilekler ile
Girdim gece yarısı hayalet gibi eve.

Mehmet Nurettin Üstün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593698/siddet-goren-kadina.html>

Elveda Silviya

Ufuklarına bakarken vuruldum Silviya*
Gönlümde kaygı türevleri
Çapraz sorgularda çaresizliğim
Bilir misin gençliğin hevesini
Mavi gözlü sevdiğim
Gönlüm pervane olurdu mum ışığında
Boşnak koylarında sessiz gemilerim
İçimde ürperen kimsesizliğim
Bir roman düğünü gibi sende hayat
Pimi çekilmiş dertlerin sende izi yok
Gündöndü tarlalarından koşarak geçerdim
Bir akın hevesi kaplardı içimi
Yaz rüzgârlarının başaklarla zikri
Ya Rezzak! Ya Rezzak! Sesleri
Pîri Mehmed Paşa'nın uzanırdı kabrine
Akşamın karanlık ve nemli bulutları
Gark oldu, gark oldu çığlıkları içinde
Gecenin gizeminde sır olurdu kargalar
Ellerimi bağlardım sessizce huzurda
Taşlaşan kalbimi sökerek yerinden
Koşardım ıssız bozkırlarımda
Bilinmez bir bilmece olurdu denizlerin
Gelinlik kızların düşlerinde yaz olur
Benimse ellerimde kar olurdu Silviya
Yüzyıl mı yaşadın, bin yıl mı bilemem
Ölüm her an pusuda
Allegro' da Noir Desir çalıyor
Gönlümde bir karanlık muamma
Gecenin siyahlığına sarışınlık sızıyor
Sigara içen kızların benzi soluk
Bir adam elinde bir gül tutuyor
Mahşeri bir kalabalıkta yalnız başına gibi
Benimse bir türlü veda edesim gelmiyor
Zihnimde bir ölüm senfonisi
Çığlıklarımı hiç kimse duymuyor
Herkes Allegro 'da Noir Desir dinliyor
Gemiler veda edip manifesto veriyor
Beni artık gönlü kırık hatırla
Yağmurla denizin birleştiği noktada
İntihar etme Silviya...
Geceleri bir şarkı gibi zihnimdesin
Bir uçtan bir uca şifrelenmiş hayallerle
Bir Kamikaze Dron gibi ecel
Hedefini beklemekte
Yıldızlar karanlık sularında parıldıyor
Suların belki de içten içe kaynıyor
Gemilerin açıkta bir meçhule gidiyor
Bir Şehadet saldırısı başlıyor burçlarına
Sigara içen kızlar korkarak kaçıyor
Gittikçe kabarıyor dalgalar Silviya
Ben koşuyorum iskelede yağmur altında
Bir deniz feneri gibiyim yalnız ve hür
Seni inandıramıyorum âşık olduğuma
O gün bu gündür
Hani Şeb-i Arûs demişti ya Mevlânâ
Bilemezsin hangi gündür
Beni anlamadığın bu bahar vakti
Demir kapılar kilitlenir üstüme
Başlar martıların kıyılarda eğlencesi

Suskun ve sessizce çođalır insanlar
Kiminin elinde kadehi
Kiminin eli yüređinde
Bekler gibi kıyamet saatini
Gezerim Roma kalıntılarında
Bir Şiir söylerim içimden gizlice
Kaybolursun hayalimde Silviya.

Mehmet Nurettin stn

* İstanbul'un Silivri İlçesinin Roma dönemindeki adı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1595223/elveda-silviya.html>

Işıklar ve Şehir

İçime ışıklarını yakan büyülü şehir
İsyanıdır adını yazdığım her mısra
Sisli havalarda, ıssız bozkırlarda
Tüketmişim sürgün dolu ömrümü
Kuştepe'den Tatavla'ya
Gülümseyen ölümler geçiyor zihnimden
Bin dram yankılanan beynimde...
Öyleyse şu silahı atıyorum denize
Pierre Loti caddesinde yağmura tutulmuşum
Kendimde değilim benliğimi unutmuşum
Notre Dame de Sion
Sana söylüyorum
Bakıyorum zangoçların ağlıyor
Çığlıkları içimizi ürperten o ses
Yoksa demir kapıların ardında mı kalıyor
Ürkek ve çekingen Fransız rahibeler
Geceleri gölge gibi süzülürken yollarda
Çarmıha gerilmiş çıplak heykeller
Ne geziyor boyunlarında
Her tarafta kırmızı ve pembe ışıklar
Ruhsuz gri binalara sanki yağmur değmiyor
Nasranî bir tüccar kurnazlığında
Seyyar satıcılar sinsî sinsî bakıyor
Hep telaşla bir yerlere koşuşturan genç kızlar
Görmüyorlar bir gülün değdiğini ayaklarına
Nereye yetişmeye çalışıyorlar
Neden hep geç kalıyorlar randevularına
Bir yangının alarm sireni gibi
Korna sesleri çınlayan yollarda
Kaybediyor insanlar merhameti, sevgiyi
Martılar bir intihar kaygısı taşıyor
Belki de bir hüznün şarkısı söylüyorlar
Düşüyorum bir kaygı ağına
Yüzümde bir şarapnel parçası
Ruhumla kendi ıssızlığımda
Teşvikiye'de yorgun... Bir bankın üstünde
Bekliyorum bir sela vaktini
Öyleyse atıyorum şu silahı denize
Al götür beni Yesrib'e
Firuze renkli göllerine
Sonsuz bir rüyanın içinde
Kopar beni sürgün et, bu diriliş çağına
Doğsun artık güneşin virane bağlarım
Yık kalplere kurduğun benlik saraylarını
Sende duy benim gibi, Tekbir sedalarını
Karanlığı yol bilen kâhinlere perde ol
Yusuf yüzlü yiğitlere kılavuz ol, ışık ol
Bulutlu gözlerine düşmesin kıvılcımlar
Sokakların aydınlansın ey! Şehir
Yeniden açılsın hakikate kapılar.

Mehmet Nurettin Üstün

Viyana

Güneş yükseliyor kırmızı bir yasla
Elizabeth'in* gözleri gibi uzaklarda
Balo salonlarında altın varaklar
Çiğlikleri susmuyor şehirlerin
Bu Türk çanı* değil Viyana
Kan ve demir yığını
Kuzey kulesinde* bıçak gibi soğuk
Bir Kanuni doğuyor sanki içinde
Meydan meydan yaklaşıyor zaferler
Sarışın kızların zarafetinde
Sığamadık çağların çağına
Biz bir ihanete uğradık Viyana
Tekbir sesleri çınlayacak yeniden
Bizi unutma...
Aziz Stephan* et ve kemik
Tünellerin cehennem yolu mu
Karanlık tabloların, heykellerin gölgesinde
Toprağa girememiş hanedan soyu
Sabah olur gün doğar, gökyüzünde hep bulut
Bir heykel sürüsü dizilir yollara
Franz Joseph* derin bir uykuda
Bir kasvet saplanır ansızın ruhuma
Evlerin cehennem mağaralarında
Put pazarı, granit Viyana
Opera binasında Mozart çalışıyor
Schönbrunn* sarayında dilsiz tablolar
Gönlüm bu şehri terk et diyor
Çınlasın kulaklarımda yeniden ezanlar
Taşları oyduunuz, kalpleri kanattınız
At figürleri altında kendi karanlığınız
Biz yenilmedik Viyana
Opera binasında Türk marşı çalışıyor
Zangoçların* kulelere tırmansın
Ufukları bir Türk fırtınası kaplıyor.

Mehmet Nurettin Üstün

- *Elizabeth: Avusturya İmparatoriçesi
- * Türk Çanı: İkinci Viyana kuşatmasından sonra geri çekilen Osmanlı askerlerinden ele geçirilen Silah ve metal eşyalardan eritilerek yapılan ve Aziz Stephan katedrali kulesine takılan büyük çan
- *Kuzey Kulesi: Aziz Stephan Katedralinin kulelerinden biri
- *Franz Joseph: Avusturya İmparatoru
- *Schönbrunn: Viyana'da İmparatorların kullandığı yazlık saray
- *Zangoç: Hıristiyanlıkta Çanı çalmakla görevli kilise çalışanı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601900/viyana.html>

LİNA

Yalnızlığın baharında açan çiçek
Kurşuni gökleri süslüyor tabloların
Biliyorum bu yağmur bana acı verecek
Islak kaldırımlarda yanıyor siluetin
Cağaloğlu caddesinde bir isyan
Gençliğim kanla yazılan hatıram
Ben bu yağmurda ıslanmam
Üşütmez beni üniformam
Şu ruhuma şarkılar söyleyen fırtına
Koşuyorum ışısız ve sonsuz karanlığına
Bu İstanbul hatırlamaz beni
Yıldırımlar altında...
Unutma beni diye Lina
Bak ellerim toprak kokuyor
Daha diri ve canlı kemiklerim
Hiç baktın mı asılan bir adamın yüzüne
Yanan bir cesedin geçtin mi üstünden
Karanlığa hiç kurşun sıktın mı
Gün batıyor damarlarımda
Katlime ferman yaftalarda
Yarı ölü bir adam bir otel odasında
Bir çello çalıyor derin bir hazla
Sanki kıyametini yazmış
Önünde notalarla dolu kâğıda
Sanki kapanacak bu dosya
Bulacağım bu sinsî katili
Beni neden dinlemiyor mahkeme heyetleri
Neden söküp atamıyorlar
Ruhlarında paslanan giyotinleri
Çöl rüzgârlarında kayboluyor çağrım
Metropoller beynimin korku tünelleri
Bütün putları kırmalıyım
Çünkü ben biliyorum kargaların dilini
Toprağı kucaklayan geceyi
Çiçekleri üşüten zemheriyi
Kim söküp temizliyor kalbimi yerinden
Günah çığları ezerken bedenimi
Aşkın ve ölümün uzağında
Sabah esintileri...
Seher vaktinden önce
O secdelerin en güzeli
Yayılr içimize bir gül muştusu
Tekbirler, salavatlar sessizliğin gizemi
Bilirler mi Yemliha'yı Kıtmir'i(*)
Yıkılır şehrin sütunları
Yeniden akar Gazze'nin pınarları
Sanki geceleri yeniden doğuyorsun Lina
Ben kayboluyorum gökdelenler arasında
Bu şehir, bu duman, bu ışık
Bir isyan girdabının içinde
Yek katre-i hûnest, sâd hezârân endişe. (*)

Mehmet Nurettin Üstün

*

Yemliha, Kıtmir (*)
(Yedi uyuyanlardan)

Yek katre-i hûnest, sâd hezârân endişe(*)
(Bir damla kan ve bin bir endişe)Sâdi Şirazi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618318/lina.html>

Sonsuzluk Tutkusu

Yine bir hüzün kaplıyor beni
Güneş batıyor ufuklarımda
Alınyazımda bu ayrılık
Hangi trene binsem bir sürgün, bir hıçkırık
Tilkiler kendi aralarında paylaşıyor ormanı
Avcılar yılanı gözlerle pusuda
Ah! Bu terk edilmişlik
Bu kıyamet beklentisi
Endişeli kadınlar ve erkekler
Korku dolu bir ıstırap biriktiriyor
Binlerce düşüncenin içinde
Fısıldıyor kulaklarıma bir kadın gibi gece
Yorgun, gururlu çelikleşen acı
Bütün sokaklar çöl karanlığında
Yalvaran bakışlarını sezebiliyorum
Sessiz ama derinden düşünen kızların
Bir ihanetle sarsılan bakışlarında
O nankör, o kör sevda
Çığılımı duyar mı binlerce yıl öteden
Kurşuna dizilirken en masum suçlar
Bir Barbaros daha gelir mi denizlerden
Şairler mehtaplı geceleri beklerken
Ben kanımda zehir
Zihnimde ecel
Bıçaklanmış bir ceset gibi duran ruhuma
Destanlar okuyorum bir akın hevesiyle
İgra çılgınlıkları altında
Çağlar kapanıyor çağrılarında
Bir toz zerresi bile olmak
En büyük şerefmiş kapında ya! Nebi
Ne sırrını bulabildik Zemzem'in
Ne de bir tüy olabildik güvercin kanadında
Oysa kılıçlar inip kalkardı Uhud'da
Şimdi bir hayâl oldu yetişmek
Gazze'nin mazlumlarına
Binlerce bombanın ıslık sesi
Uyandıramadı bu ümmeti
Hangi yöne koşsam bir çıkmaz sokak
Şu yaşamak illeti
Sayılı günlere kurgulanan kızak
Bu rüzgâr kokumuzu bilmeli
Bu rüzgâr yıkmadan Ergenekon'umuzu
Ülkeler görüyorum uçsuz bucaksız
Hecin develer ve sonsuzluk ufku
Ölüm hiç yoktan en iyisi
En iyisi sonsuzluk tutkusu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621648/sonsuzluk-tutkusu.html>

Selimbria

Boşnak koylarından bakamıyorum artık
Bu mavi renklerin kanla karışık
İçim eziliyor bu dalgalar vurdukça
Çocukluğum gömülmüş kumlara
Bu ürperten sessizliğe alışamam
Yeşilçam'ın ölü denizi*
Seni Türkan Şoray bile unutmuştur
Uçsuz bucaksız bozkır steplerinde
Rüzgâr esince soğurdu bu deniz
Titretirdi bir tatlı heyecan içimizi
Şiir yazmaya burada son veriyorum
Bu yosun tutmuş kıyılarında
Bu kasabanın bütün kadınları yalnız mı
Ölü denizde hep titreyen gözleri
Sigara içip iç çekerek
İssiz koylara aşına ayaklarla
Kimi bekliyorlar anlamıyorum
Şarkıları umutsuzca
Selimbria*
Hani ben de bulsam bir kaçış tüneli
Açılır mı bu mavi esaret
Çöker mi yüreğime bir yeni sefer
Bitsin mi bu hatıra resitali
Yorgun ve ağır giden kervanların içinde
Bir Moğol kadını gibi düşsel
Kanayan yarasına tütün bastırır gibi
Gökyüzünün altında hür ve asi
Terk etmemiş köyünü
Şivesi garip, giysileri şehirli
Suskun Anadolu gibi
Ziyaretler, ziyafetler içinde
Korkuları hep diri tutan ürkeklik
Kayalardan kıyılarına sinmiş
Seni değiştirmiş fetihler Selimbria
Kızların evlenmiş
Umutsuz kaygılı zamanlarda
Bir başka seferde yeniden uzaklarda
Umudumuz hep diridir seninle
Vahdet ve Tevhid
Tekbir sesleri sularında
Koynunda sonsuzluğa dalan
Piri Mehmed Paşa
Sen bu mavi ıssızlıkta
Selimbria,

*Selimbria: Trak halkı tarafından İstanbul'un Silivri ilçesine
Verilen isim.

*Ölü Deniz: Silivri'de çekilen Yeşilçam Film.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622348/selimbria.html>

Ayvansaray'da yağmur

Ayvansaray'da yağmur var
Pierre Loti tepesinde hüzünlü bir bayrak
Metrolarda batılı bir nesil
Ben bu İstanbul'a ne zaman gelsem
Yağmur yağıyor
Bedenimi bilmem ama
Ruhum donuyor
Sisli bir yağmur altında vapurlar
Kim bilir kaçınıcı seferinde
Salgın bir hastalık tutmuş gibi herkesi
Solgun yüzleri ve elleri
Boş yer arıyorlar vapurda
Ben bir teleskop gibi izliyorum onları
Zaten ben bu İstanbul'a ne zaman gelsem
Mutlaka yağmur yağıyor
Şairane duygularım kayboluyor
Hoyrat ve hırçın oluyor ellerim
Sonra Hüseyin Avni Dede'yi görüyorum
Çınaraltı'nda
Eski paralar satıyor
Hiç okumadığım şiir kitapları
Uzadıkça uzuyor sakalları
Ürperiyorum yanında
Koşarak surlara çıkmak istiyorum
Kapalıçarşı'da bir cinayet var
Mercan yokuşundan gidiyorum
Ruhani bir tedirginlik içinde hanlar
Geçmişten geleceğe bir iz taşıyor
İslanıyorum ama umurumda değil
En azından ellerimde kelepçe yok
Yüreğimde esaretin olsa da
Sirkeci Karaköy hattında tanıklar beni
Kimilerine göre tehlikeli biriyim
Kimilerine göre iyi
Peşim sıra ezan sesleri
Gülhane'ye doğru iniyorum
Unkapanı karanlık bir tünel gibi geliyor
Korkuyorum...
Elim silahımın kabzesine gidiyor
Düşmanım kim onu da bilmiyorum
Sensizim...
Belki de ondan titriyorum
Bu gönlüm Aksaray'dan bıkmadı
Saraçhane'de dedelerimin evi
Hiçbir iz kalmadı
Ben bu İstanbul'a ne zaman gelsem
Mutlaka yağmur yağıyor
Ruhum donuyor
Kalbim kaniyor
Hırçın ve hoyrat oluyor ellerim
Şairane duygularım kayboluyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622907/ayvansaray-da-yagmur.html>

Yakamozlar içinde

Yakamozlar oynaşır bu saatlerde denizde
Gelin kızların kaşlarında şebnem
Hatıralar bulutlanır Yuşâ tepesinde
Terk etmek kolaydır Venedi'ği
Sular altında kalsa da gözlerin
Şehla bakışların içimde bir muamma
Ben gidip gelirim sürgün adalarına
Kimin için savaştığım bilinmez
Ben ne bilirdim sevdayı
Bu kanlı his yoksunu akşamlarda
Kolların beni mi sarıyor yoksa yalnızlığımı
Bu bakışlar kimin günahı
Söyle bozkırın Farah Diba'sı
Gecenin senfonisi
Sabahın eftelyası
Ben bitiremem sokaklarda kötülüğü
Ben uygarlığın son gladyatörü
Sırtımda her dakika bir namlu
Gözlerin gibi uçurumdur yollarımın sonu
Ertelenmiş hayallerin uykusundayım şimdi
Gecelerimin ufku...
Bu beni sonsuzluğa çağıran nidalar
Ah bir Bilal'de ben olsaydım
Kayalar altında acı çeken
Benim bağrımı delseydi o mızrak
Bir nefes gibi damar damar içimde
Yaşamak sensiz ve yaşamak sessizce
Yakamozlar içinde...
Gül yaprakları gibi savrulan hüzün
İşte böyle yalnız bırakır beni
Yıkılır üstüme şehrin gökdelenleri
Bir kovalamaca girer zihnime
Ayrılır yollarımız seninle
Şu sonsuzluk mevsiminde
Beni Şems gibi çağırır vuslata
Bu muhabbet tutkusu varken damarlarımda
Aşk yenilir mi bu yürekte
Korku girer mi sanıyorsun düşüncelere
Kurt düşer mi zemheride
Acıyı bilir mi acının içinde
Sen de beni esir eden zindanın
Kapısında bekleme
Çünkü ben hatırlarım seni
Gözlerin yakamozlar içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623752/yakamozlar-icinde.html>

İstanbul

İstanbul seni saran gül ordusu içinde
Ne büyük rütbeydi bir köle olmak bile
Kim bilir ne kadar huzurluydu genç Fatih
Ne mûbarek ne kutlu bir askerdi o Sâlih
Sana sevdalanmakta haklıymış şairlerin
Sen kalplere huzursun, mutluluksun, neşesin
Artık karanlık çağları kapattık fethinle
Sonsuza dek bizim ol, mûkaddes nurlu belde
Gece sende güzeldir, gündüz sende bir başka
Ay ışığı, yıldızlar, hayrandır toprağına
Ürpertirken ruhumuzu Dâvûd-i ezan sesi
Bizimle secdeye gider, fethin aziz şehitleri
Ey! İstanbul yaşamak, sende huzur bulmaktır
Seni sevmek bir sevda, seni sevmek bir aşktır
Sır dolu güzellikleri bağrında saklayansın
Enbiyâlar, evliyâlar, şühedâlar durağısın
Topkapı, Sultan Ahmet, Ayasofya, saraylar
Hakikate açılan o muhteşem kapılar
Kararan kalplere ışıktır Eyüp Sultan
Duamız seninledir, ey! Kabr-i Gülistan
Gönlümüzde bir huzur, bir neşe olsun diye
Yürüyoruz Çamlıca'da, Emirgan'da, Bebek'te
Eminönü nağmelerle bir rüya oluyor
Ay ışığı ve mehtap sende tutku oluyor
Topkapı'da kılıçlar, kargılar, naralarla
Fatih beyazlar içinde duruyor karşımızda
Çekiyor surlara sancağı Ulubatlı
Yıkılıyor Bizans'ın kibirli saltanatı
Seni övmek biliyorum haddimize değildir
Kelimeler yetersiz, kalemler çaresizdir
Yaradan'ın kudretine en güzel delil sensin
Sanki cennet bahçeleri içinde bir bahçesin
Sana aziz bir tepeden seslenen şairin
Hâlâ kalbinde yaşayan vefalı sevgilisin
Bırak da çağlasın sende duygularımız
Şenlensin evlerimiz, yollarımız, yuvamız
Yasını tutmasın ölümlü hiçbir fâni
Seyretsinsin insanlık destansı çehreni
Asya'nın Avrupa'ya uzattığı dost eli ol
Barışın, kardeşliğin, hoşgörünün şehri ol
Ne mutlu ki bizlere seninle yaşıyoruz
Ne mutlu sonsuzluğa sende kavuşuyoruz.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1624306/istanbul.html>

İsabel

Gün kararır İsabel
Yalnız ve ölüme mahkûm yaşlılar
Sıcak sahilleri özlerken
Biçilmiş bir ömrün son mirasçısıdır
Simsiyah bir titreme sarar bu denizleri
Ben sana söylemedim mi
Yasini, Ta hâ suresini
Henüz yaşamadan ölen
Masum, günahsız, tertemiz bebekleri
Ben yılları unutmuştum
Beynimde uyku anaforları
Taze bir kan gibisin damarlarımda
Konaklarda zemheri bir soğuk
Susmuşum sanki yüzyıl gibi
Bir dokunsan kaynayacak damarlarım
Söyle nasıl kapanacak gurbet çağlarım
Gül şerbeti tutan ellerinde
Çılgık çılgığa sancılarım
Hayır! Biz bu tutkunun da ötesinde
Bilinmeyen bir denkleme çözmeden
Işıklar yanıyor ruhumuzun aynasında
Bak seher vakti dinle bu çağrıyı
Gördün mü denizin titrediğini
O mümin gecelerini
Gazze'nin çiçeklerini
Düştüğümde fısıldayan sessizliğe
Kan tutuyor beni her gece
İsabel söyle ne oldu sana
O merhametle uzanan ellere
Gözyaşları sel olmuş anaların
Bir titreme gelmiş üstüne
Ölüm artık bir korku değil
Sonsuzluk kapısından içeri girince
Aziz Petrus...
Sonra Vatikan neden sessiz
Papa dilini mi yuttu
Siz en iyisi bayan voleybol maçı izleyin
Meşhur... Yahudi sporu...
Kadın ve çocuklara karşı Paintball...
İşte dünyanın en kahraman ordusu
Kaç set kazandı zalimler, utanmazlar
Ar damarı çatlamış, barbarlar
Uykuya hasretken masumlar
Ekmek kuyruklarında can verirken
En iyisi Sırat Köprüsü
Düşeni kimsenin tutamadığı
Mahşerin Survivor'ı

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1647279/isabel.html>

Mum ışığında gece

Bir gece sönüyor gökyüzünün altında
Sarı ışıklarda bir titreme
Düşünceler girdabında
Soyutlanır yüzünde mahrem gülüşlerin
El verip yıldızlara...
Uzanırsın sahilde serin rüzgârlara karşı
Ayakucunda karanlık bir deniz
Ruhları kirleten bir ayna gibi sahillerde
Derinden derine tutkulu ölüme
Her hayat sonunda bitecekse
Bir zevk çemberinde kıvranır da cehalet
Tez gelir üreme mevsimi kaplumbağaların
İçki şişelerinde sevda arayan
Şehvet nöbetlerinde hınzır sürüleri
Ne cennet ne cehennem
Ölüm saati hiç düşmeden aklına
Bir zafer şarkısını bekleyen ağıtların
Mahşerin provasıdır Gazze
Ölümün içinden geçtiği
Bir cennet yeşilidir gözleri çocukların
Bekleyin ey! Sessiz yığınları evrenin
Çanların çalacağı saati
Çöl berraklığında yaz esintilerini
İnsan rüzgârlara benzer düşünce yollara
Günahları darağacına çekilen derviş gibi
Sicim gibi yağın yağmurların altında
Silinir gözyaşı izleri
İhanet suskundur nedense
Sevmekse özgürdür bir çığlık gibi

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1664570/mum-isiginda-gece.html>

Bir Nefes

Bir nefes verdin ki içime göklerden
Şimdi duyamıyorum yankısını çığlığın
Beni ölüm taşıdı bu kutsal tepelerden
Gücümü gittikçe çoğalttı ıslaklığın

Geceler saçlarında asılı karanlıktır
Gözlerin yalnızlığın bulutlu günlerinde
Ellerinde titreyen bir kutsal ışıktır
Artık bütün korkular asılmalı gönlümde

Ben aşkı yitirmişim çocukken
Cesaret üflemiş göğsüme rüzgârlar
Hep nefret etmişim ruhsuz gökdelenlerden
Bu yüzden kollarını açıyor bana dağlar

Şimdi aşkı tanımam kâbus sahnelerinde
Ne yazık ki kana düşmüş çiçeğim
Sokaklar korkular barındırsa da içinde
Ben özgürlük denizini nefesinle geçeceğim

Bir gün gelirim diye bu tarihi evlere
İç sevginin ruhunu o soylu kadehinden
Sevgiler ki çağlara teslim olmayan kale
Sevgiler ki söküp aldı yüreğimi yerinden.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668892/bir-nefes.html>

Yokluğun sırrına

Gün yine karardı
Gri bulutlar perdeledi gözlerimi
Çam ağaçlarında yeşil bir sessizlik
Bıçak gibi bir soğuk kesti ellerimi
İlgaz'ın heybetini seyrettim
Bulutlarla yıldızların dansını
Çoğaldıkça çoğaldı acılarım
Deveci dağlarını sis bastı
Sen en iyisi beni geri götür
Trenler gelip geçsin üstümden
Kar yağınlarıyla tutsak olan kalbime
Bir mezar kazayım yalnız ve hür
Zihnimde hayali yasak olan düşlerin
Elem dolu bir kaygının içinde sessiz
İçimde büyüdükçe büyüyen isyanımla
Tek düşmanım yeniden soğuklar olsun
Yangınımın bir damla su olsun gözyaşın
Neden hep kuşuklu bakıyor gözlerin
Neden fecr vaktinde uykuda herkes
Sanki bir deprem enkazında gibi
Kaldırımlarda kan izi
Buz kalıbına dönmüş ellerin
Belli ki uykusuz geçirmişsin geceyi
Vatikan'ın sevdası gibisin
Gözlerinde gecenin ayını
Harabelerde şapel izleri
Vuslat hangi yüzyılda
Hangi yüzyılda adaletin giyotini
Elleri havadayken vurulan
Filistin'in çiçekleri
Sen en iyisi beni geri götür
Gazze'nin kan akan pınarlarına
Beni geri götür...
Umudun yeniden doğduğu, merhamet çağına

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678744/yoklugun-sirrına.html>

Elena'ya veda

Seni bu ıslak kaldırımlarda terk ediyorum Elena
Kararacak bu şehrin ışıkları
Cesedimi yağmurlar yıkayacak
Hiç kimse bilmeyecek yalnızlığımı
Benim savaşım burada sona eriyor
Kıyamet tetikliyor umutlarımı
Bedenim toprağa dönüyor
Bir akın hevesiyle çıktığım yolda
Herkes dönerken birden bire geriye
Bir ben kalıyorum düşman saflarında
Sustur bu şehrin müzik seslerini
Yükselsin yeniden ezan sesleri
Sen sisli havaları sevmezsin biliyorum
Ben ağaçsız, ormansız dağlarda
Çağın ordularına meydan okuyorum
Bozkırın gölgeli bulutlarında
Sanki siyah gözlerini görüyorum
Yoksa yalan mıydı bu sevda
Hüznün çizgileri sinmiş dudaklarında
Düşüyorum bir derin boşluğa
Simurg'ların aevli kanatlarında
Bilmiyorum sen kaç yaşındaydın
O sürgün vagonlarında
Gecenin renklerine bürünen gökdelenler
Çığlıklarını nasıl da gizliyor mazlumların
Hesap vakitleri yaklaşıyor Elena
Sessiz ve suskun yaşayanların...
Bu sis, bu duman, bu çığlık
Bu alev bulutu yutacak bizi
Sen bozkırı bilmezsin, kekik kokularını
Günah çukurlarının nazlı çiçeği
Benim kavgam burada bitiyor
Merhameti tarumar olmuş şehirlerde
Bir cinayet romanı yazıyorum
Rüyalarım uzanıyor geçmişten geleceğe
Terk edilmişlik duygusuyla yaşıyorum
Gözlerinde bir ürkek yansıma
Ne garip bir hayatımız var değil mi Elena
Sanki seninle Araf'ta gibiyiz
Bir yanda ölümüne bir sevda
Bir yanda ilham veren yalnızlığın büyüsü
Keşke hiç durmasa diyorum şu yağmur
Benim için veda vakti geliyor
Sahipsiz bir ok saplanıyor sırtıma
Gülüşlerin bir teselli olmuyor
Yeniden dönüyorum karanlık ufuklara
Tahammülüm kalmadı anla beni Elena
Benimle bu gurbete katlanamaz yüreğin
Kim tanır söyle beni bu ıssız sokaklarda
Kim inanır seninle bu anlamsız yokluğa
Benim aşkım burada son buluyor Elena
Düşüyorum dönülmez bir sonsuz yolculuğa.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1688571/elena-ya-veda.html>

GÜLÜM

Bu destan dilimde çözülmeyen gülüm
Erimez dağlarımın karı geçemem
Ömür sermayemle tükenir sözüm
Bir bardak su bile ellerinden içemem
Sevsem bile sevdiğimi diyemem

Düşmanım yok dertler bana yetişir
Umudum yok, hatıralar silinir
Cümle kurt kuş, bedenimi üleşir
Sorsan beni tanıyan yok, bilen yok
Kaybolmuş dostluklarda vefa yok

Sokaklarım geçit vermez set olur
Kar yağar bu gönlüme buz olur
Hasretin yüreğimde köz olur
Gelemem çağırırsan da ferim yok
Kalmışım çığ altında canım yok

Sözüm olmaz âşıkların bağında
Düşmüşüm yılanların, yalanların çağına
Hiçbir merhem fayda etmez yarama
Çıksam yola ışığım yok, aşım yok
Çeksem yayı fırlatacak hedef yok

Tarih beni ozan diye yazar mı
Göz yaşlarım sayfalara sığar mı
Çekip gitsem gülüm bana kızar mı
Toprağım yok, köyüm yok neredeyim
Yıkılmış sarayım, şimdi viranedeyim.

Mehmet Nurettin Üstün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695426/gulum.html>

Feryat

Ŗu göğüs kafesime sığmayan gönlüm
Bir kuru latifeyle kırıldı nedense
Yar bağrını ok gibi delerken sözüm
Ŗimdi duyulmuyor feryat etsem de

Halimi bir bilen, o var diyordum
Kan aksa yaramı sarar diyordum
Sevmese de Ŗiirimi, dinler diyordum
Habersizce kırılmış kalemim nedense

Elbette geçerim bu çölü de sonunda
Uđrular yollarıma pusular kursa da
Yar dudak bükse de mısralarıma
Değişmez feryadım dinlenir diyordum

Unutulmuş gariplerin, yiğitlerin ardında
Yatardım hasretiyle rüyalarda yanında
Dertle insan ozan olur, çıkarmış dağlara
Kimsesizlik kalbime çivilenmez diyordum

Gün bitti, yol tükendi, dağıldı kervanlar
Gecelerim ışksız kayboldu kılavuzlar
Kızsam da sevdiğimi bilseydi o yar
Çözülürdü dilimin bađları diyordum.

Mehmet Nurettin Üstün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695999/feryat.html>